

Yaşam; var ve yok olmak arasında geçen sınırlı bir süredir. Var olmanın güzel algılanmasına karşın, yok olmak da inanılması kabul edilemeyen ama zor olsa da gerçek bir durumdur. Bu iki durum bütün canlılar için geçerlidir.

Fransız yazar ve düşünür J.Paul Sartre; “İnsan, amaçlarından başka bir şey değildir. Yalnızca kendini fark ettiği sürece var demektir. Dolayısıyla, eylemlerinin toplamından, hayatından başka bir şey değildir” diyerek konuyu güzelce özetlemiştir.

Kendini fark edemeyen bireylerin ve toplumların düştüğü mengeneye sıkışmışız. Serbest kalabilme planları yapacağımıza, bizi birilerinin çözeceğine inanmışız. Cehaletle savaşmak yerine teslimiyetçiliği ve karanlığı yeğleyerek yok oluşu tercih etmişiz.

Ahlakın, ,

Dürüstlüğün,

Saygı ve sevginin,

Utanmanın,

Hak hukuk ve adaletin,

Basın özgürlüğünün,

Alt birimlerin direnmesiyle Anayasanın Mahkemesinin,

Orta ve dar gelirlilerin,

Ülke varlıklarının,

Küresel markalarla rekabet edemeyen esnafın,

Askı yüzünden ekmeğin kutsallığının,

İthal tarım ürünler ile üreticinin,

Yönetimde liyakatın,

Liramızın,

Tekniğe uygun yapılmayan binalar yüzünden insanların,

Yabancılara verilen maden arama ruhsatlarıyla yeraltı zenginliklerimizin ve çevrenin yok oluşu sürecini yaşıyoruz. Bunlara onlarca daha örnek verebiliriz.

Başta etik ve insani değerlerimiz olmak üzere milli sermayemizde yok olmuş. Beceriksiz yöneticiler yok ederken bizde bazen alkışlayarak seyretmişiz. Kaldı ki zaman zaman bilerek ya da bilmeyerek yardım etmişiz. “Yetmez ama evet” diyenler var olmuş, daima gücün yanında olup nemalananlar var olmuş, bana neciler pik yapmış, olmayacak vaatlere kananlar, vb gibi geleceği görmeden nutuk atanlar daima yok oluştan yana tavır sergilemişler ve sonuçta insanca yaşamı yok etme noktasına getirmişler.

Aynı yazarın “insanın özgürlüğü, kendisine yapılanlara karşı takındığı tavırda gizlidir” ve “her şey anlaşıldı, nasıl yaşanacağını anlamak dışında” ifadeleri bize ne kadar yaklaşıyor değil mi...?

Tercihleri kendimiz yaptığımıza göre “kendi düşen ağlamaz” atasözünü de çok sevmişiz ve bir varlık ülkesini taksit taksit yok etmişiz...!